

[Vanggaard.]

Aar efter Aar mødt her inde med Deputationer, som har ønsket Restauration af deres Sognekirker, Tagværket var maaske ved at falde ned, der maatte gøres noget. Jeg tror, at jeg har ledsaget en Deputation tre Gange i samme Anledning, men det har været haabløst. Der har ingen Penge været at faa, har Kirkeministeren sagt, til saadant noget, man havde ikke Raad til det, han kunde ikke presse det igennem. Jeg kan da ikke undlade at tænke paa de 100 Millioner, som vi blev pint med under Valgkampen, og som vi kaldte for Blændværksmillionerne, nemlig til Arbejders Igangsættelse. Vi blev jo plaget med dem i Oktober, disse 100 Millioner, som vi ikke vilde gaa med til at bevilge. Naar man derfor viser en saadan Smaalighed paa et Punkt her, hvor de 90 pCt. af Udgifterne er Arbejdsløn, saa maa det have en særlig Grund, at denne Sparsommelighed netop skal anvendes paa dette Punkt. Det staar jo i dybeste Modstrid med det Krav, man ellers stiller fra socialdemokratisk Side om Arbejders Igangsættelse. Jeg mener, at selv om nogle ligefrem er Modstandere af Kirken, saa bestaar den og dens Bygninger dog, og i alt Fald kunde man da, synes jeg, se paa det som et Spørgsmaal om Arbejdsløn. Det er mig derfor ubegribeligt, at en Regering, der interesserer sig saa voldsomt for Arbejders Igangsættelse, paa dette Punkt Aar efter Aar kan yde en voldsom Modstand selv mod smaa Bevillinger.

Kirkeministeren (Johs. Hansen): Jeg ønsker gerne til at begynde med at sige nogle Ord til det foreliggende Ændringsforslag til § 20. Det er ikke noget helt nyt Forslag for mig i og for sig, idet jeg jo mødte det i Gaar ovre i Landstinget ved den Debat, der var der. Jeg mødte det derovre som Forslag til en Dagsorden, stillet af de Konservative. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg i Gaar blev noget forbavset over at se dette Forslag til en Dagsorden under en Debat, der i det væsentlige havde drejet sig om andre Ting, en Forhandling, der havde været inde paa mange andre Omraader end netop det Omraade, som denne de Konservatives Dagsorden alene beskæftigede sig med. Jeg blev noget forbavset i Gaar, da jeg mødte Forslaget, og medens jeg var i Stand til at tiltræde det Forslag, der var stillet af Venstre i Landstinget, maatte jeg afvise det Forslag, der var stillet af de Konservative, og maa i Dag — det kan jeg godt sige med

det samme, jeg skal senere begrunde det — ogsaa afvise dette Ændringsforslag her.

Naar jeg nævner Debatten i Gaar i Landstinget, er det, fordi man allerede under Forhandlingen her i Dag fra de to Parti-ers Side, Venstre og Konservative, har været inde paa denne Debat, og fordi det saa for mig er naturligt ogsaa at sige et Par Ord derom. Jeg kunde begynde med at udtrykke min Tilfredshed paa en Vis med det foreliggende Forslag. Alle de, der kender Forespørgselen ovre i Landstinget, vil vide, at denne Forespørgsel, der i alt omfattede tre Punkter — to Hovedpunkter, hvoraf det første var delt i to Afsnit —, i sit sidste Hovedpunkt udtalte følgende — med den højtærede Formands Tilladelse til Citat —:

„Hvorfor er Bevillingerne til Kirkebygning, Kirkers Drift m. m. gaaet ned fra ca. 1/2 Mill. Kr. i 1929 til en Femtedel af dette Beløb for indeværende Finansaar?“

Det vil altsaa sige, at man ved denne Sætning her giver det Udseende af, at der har fundet en saa voldsom Nedsækning af de kirkelige Bevillingers Sted, at hvis man sammenligner de to Aar, der er nævnt, er der en Difference paa ca. 400 000 Kr., og hvis man saa — det er ikke nævnt i Forespørgselen, det blev heller ikke sagt af Taleren, der motiverede den —, hvis man saa tænker sig, at et lignende Forhold har bestaaet i de Aar, der ikke er omtalt, ja, saa vil det jo betyde, at der skulde være opstaaet en meget alvorlig Nødtilstand paa dette Omraade gennem de sidste Aar; det ligesom underforstaas, at som man under den tidligere Venstreregering gav i det Aar, der er nævnt, en halv Million Kroner om Aaret, saaledes gav man i de andre Aar et lignende Beløb. Idet man — det vil sige Offentligheden — gaar ud fra, at Venstreregeringen selvfølgelig ikke har givet mere til det Formaal, end den har fundet det paakrævet at give, at den ikke har ofret unødvendige Penge paa Kirkebyggeriet, idet man gaar ud derfra, skulde man — det vil sige Offentligheden — mene, at alt, hvad der ligger under ca. en halv Million Kroner om Aaret, er Besparelser af den Karakter, at det vil medføre, at Kirkerne bliver for ringe vedligeholdt og Opgaven bliver for daarligt løst, og hvis det er fortsat gennem en Række Aar, hvis det er fortsat gennem adskillige Aar, skulde det jo betyde, at der i dette Øjeblik var mægtige Opgaver at tage op paa dette Omraade her. Der er det, jeg siger, at saa er det mig jo noget af en Trøst, at de Konservative mener, at det er dog ikke værre, end at det kan klares med 200 000 Kr. paa den